

Metal sözleşmesiyle elde edilen ve korunan haklar, metal işçisinin başarısıdır! Ücretler gerçek enflasyonla orantılı olarak iyileştirilmeli, işçiler sendikaları ve işyerleri üzerinde denetim kurmalıdırlar!

Türk Metal-İş, Çelik-İş ve Birleşik Metal-İş (BMİS) tarafından dört ayı aşkın bir süredir sürdürülen toplu iş sözleşmeleri görüşmeleri, bugün açıklanan ve Türk Metal-İş ile yapılmış bulunan sözleşme ile yeni bir döneme girdi. Sözleşmenin açıklanmasının öncesinde ise Türk Metal-İş ve BMİS 2 Şubat'ta

grev kararı almış, iktidar ise yaklaşık 130 bin işçinin katılım göstereceği bu grevi erteleyerek fiilen yasaklamıştı. BMİS bu yasağı tanımayacağını ilan etmiş ve greve çıkma iradesini göstereceklerini duyurmuş, ama Türk Metal'in ardından o da kısmi kazanımlar getiren aynı sözleşmeyi imzalamıştır.

Sözleşme dönemi metal patronlarının örgütü olan MESS'in son derece düşük ve hakları tırpanlayan önerileriyle açılmıştı. Sendikalar %30 bandının üzerinde bir zam talep ederken, MESS teklifini %3 bandı üzerinden gerçekleştirdi. Metal işçilerinin kitlesel tepkilerinin ardından MESS teklifini iki katına çıkarsa dahi, söz konusu zam oranı yine de gülünç bir ücrete denk düşüyordu. Bununla beraber MESS, kazanılmış haklar olan servis hakkı gibi birçok alana daha gözünü dikmişti. MESS'in işçilerin adeta açlığa terk edilmesini öngören bu tekliflerinin hepsi, metal fabrikalarından kitlesel tepkiyle karşılandı.

Bu tablo içerisinde BMİS greve hazırlanırken, Türk Metal-İş tabanındaki işçilere danışmadan ve onların temsilcilerini davet etmeden masaya oturduğu MESS'le imzalamış olduğu sözleşmenin ayrıntılarını açıkladı. Sözleşmeye göre TİS'in süresi iki yıl olarak korunuyor. Saat ücretleri 9 liraya çekilecek ve tüm işçilerin saat ücretine 1 lira 60 kuruş seyyanen zam yapılacak. Kıdem zammı her yıl 30 lira şeklinde tezahür edecek ve sosyal haklarda yüzde 23'lük bir iyileştirme sağlanacak. Bu şartlar elbette, MESS'in ilk masaya oturduğu sırada önerdiği yağmacı taslağın büyük bir yenilgiye uğratıldığı anlamına geliyor. Bununla beraber aşağıda sıralamış olduğumuz gündemler ise metal işçisi için yakıcı olan önemlerini korumayı sürdürüyor:

1. Türk Metal-İş'in MESS ile masaya oturduğu gün (29 Ocak), 179 metal fabrikasında bir saatlik iş bırakma eylemleri organize edildi. İlk gün MESS masaya %3 bandında kalan zam önerileriyle oturmuştu ve şimdi ise o masadan %24 bandına sıçrayan bir zam oranıyla kalktı. **Bu, her**

halükarda metal işçisinin kararlılığının ve azminin bir kazanımıdır. Masada MESS'ten koparılan bütün haklar, metal işçilerinin birliğinin ve mücadelelerinin bir sonucudur. Bu haklar ile ilerlemeler ne MESS'in, ne de Türk Metal-İş'in lütuflarıdır. Zira bunlar işçiler tarafından kazanılmıştır ve yine işçiler tarafından korunacaktır. Aynı şekilde 2 yıllık bir sözleşme imzalanmış olması da 2015 Metal Fırtınayı hayat geçirmiş olan metal işçilerinin çıplak elleriyle kazanmış oldukları; daha doğrusu verili bir kazanımı korumuş oldukları bir haktır.

2. Türk Metal-İş sözleşmeyi imzalamak için otururken ne işçinin görüşünü almıştır, ne de onu sözleşmenin doğrudan bir tarafı yaparak masaya davet etmiştir. İşçilerden habersiz toplanan, onlara danışılmadan ve onlara söz hakkı tanınmadan gerçekleştirilen sözleşme tartışmaları, **işçi demokrasisi ilkesinin ihlalidir.** İşçiler sendikayı değil, sendika işçileri takip etmelidir. Toplu iş sözleşmelerinde işçilerin arkasından iş çevirmek, gizli kapaklı dolaplar organize etmek bürokrasinin ayrıcalıklarının koruması için başvurduğu ve başvuracağı yöntemlerdir. Oysa işçi demokrasisi temelinde işleyen bir sendika, TİS sürecine üyelerini davet etmeli, onları masanın doğrudan bir tarafı kılmalı ve onlara danışmadan ve onlara söz hakkı tanımadan hiçbir anlaşmanın altına imzasını atamamalıdır. Türk Metal-İş'in işçilere danışmadan ve onların iradelerini hiçe sayarak kapalı kapılar ardında bu anlaşmaya imza atmış olması, kabul edilemezdir. Elbette, Türk Metal-İş'in mafyatik ve patron taraftarı sarı sendikacılığının, bir işçi demokrasisi örneği sunacağını beklentisinde olamayız. Metal işçileri işçi demokrasisi ilkesini, doğrudan doğruya kendi grev komitelerini organize edip, onları masanın bir tarafı haline getirerek hayata geçirebilir.
3. Metal işçisi, Türk Metal'in ücret zammını tartışırken, Merkez Bankası da yılsonu enflasyon tahminini %7'den

%7,9'a çıkardı. Bu, Merkez Bankası'nın açıkladığı ortalama. Enflasyonun seyrettiği dalganın %9,3'e çıkma olasılığı olduğu da, ayrı olarak kaydedildi. Bu durum, zam oranlarına rağmen metal işçisinin ücretlerinin aylar içerisinde nasıl eriyebileceğini gösteriyor. 2015 Metal Fırtınası, sözleşme imzalandıktan sonra patlak vermişti ve seferberliğin sebebi de metal işçilerinin alım gücünün %20 oranında düşmüş olmasıydı. Bu nedenle metal işçisi alım gücünü korumalı; alım gücünü korumak ve hatta iyileştirmek için de ücretlerinin sendikaların saptayacağı gerçek enflasyon karşısında iyileştirilmesini savunmalıdır. Şu gerçek unutulmamalıdır: Eğer zam oranı sendikaların ilk gün talep ettikleri üzere %38 olsaydı, 2017 girişli brüt 2.648; 2004 girişli 3.334 Türk Lirası alacaktı; şimdiki sözleşmeye göre ise Türk Metal-İş üyesi işçiler sırasıyla 2.389 (fark 259 TL) ve 3.069 (fark 265 TL, brüt) alacaklar. Bunun anlamı zaten çok düşük olan ücretlerde, verili oranla yapılan zammın dahi çok büyük farklar yaratmadığıdır. Metal işçisinin ücretleri hala, olması gerekene göre düşük olmayı sürdürmektedir. Hükümet ve patron işbirliğinin, bir işçi seferberliğini göze alamayarak göz boyayıcı bir zam yapmış olması, metal işçilerinin kısa ve orta vadede sorunlarla karşılaşmayacağı anlamını taşımamaktadır. Bu nedenle de metal işçisi, mücadeleci ruhunu fabrikalar içerisinde ve dışarısında sürekli olarak **işçi denetimi aracılığıyla** canlı tutmalı ve arkasına ilk döndüğü anda verili haklarının üzerine saldırmak isteyen MESS ile hükümet işbirliğinin planlarını, boşa çıkararak elde ettiği mevzileri savunmalıdır.